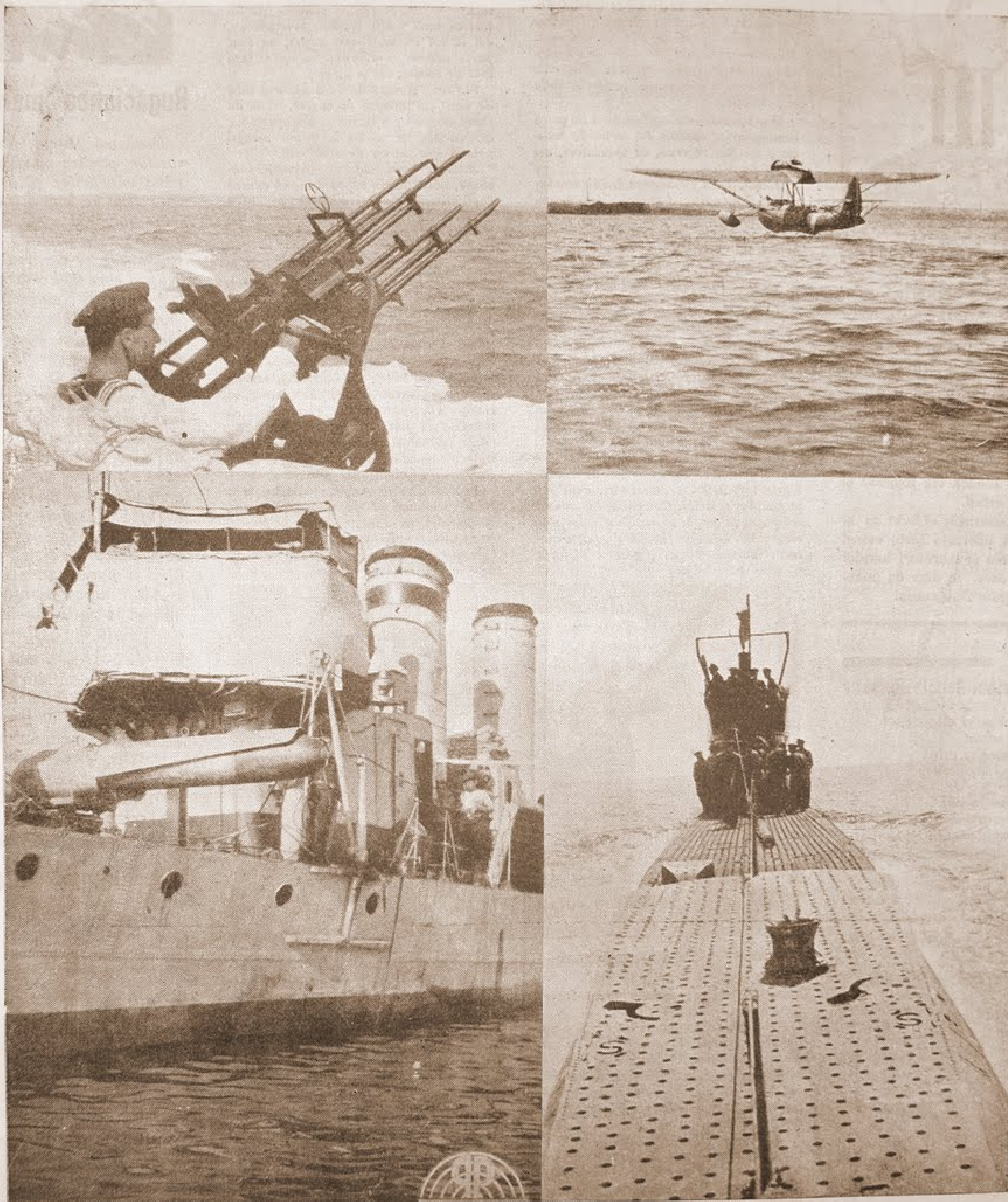
SENTINELA

ANUL II, Nr. 36
24 August 1941

GAZETA OSTĂŞEASCĂ A NAŢIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
B-dul Lascăr Catargiu, 31 – Bucureşti
TELEFON: 2.28.27. – 2.08.96.

Sărbătoarea marinarilor

La 15 August, de Sfânta Maria, urmând unui frumos şi vechiu obiceiu, s'a sărbătorit patronul marinei.

De pe întreaga flotă românească, formată din vasele de războiu şi vasele comerciale, s'au înălţat rugăciuni către Sfânta Fecioară, păzitoarea marinarilor, pentru ajutorul dat celor cari plutesc pe întinsul apelor, pe vremuri liniştite sau de furtună.

Cu deosebire astăzi, această sărbătoare capătă o însemnătate deosebită.

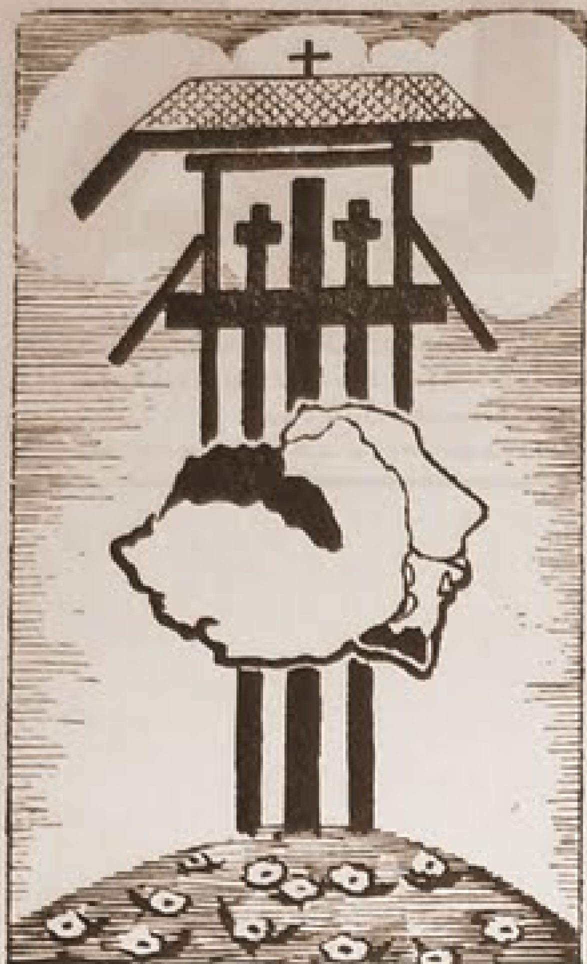
Ţara noastră împreună cu aliaţii, duce cel mai crâncen războiu contra duşmanului dela răsărit, care a avut întotdeauna ochi lacomi asupra pământului strămoşesc.

Sărbătoarea marinarilor de anul acesta n'a fost un prilej de cântece şi desfătări, ci de îmbărbătare pentru luptă şi pomenire pentru eroii marinari.

Navele noastre de războiu sunt la datorie, păzind apele româneşti. În luptele de până acum marinarii români au fost învingători, scufundând sau fugărind flota sovietică. Inamicul nu mai îndrăzneşte să se arate în faţa tunarilor marinei noastre. Înaintea Fecioarei, născătoare de Dumnezeu, ne plecăm astăzi genunchii, rugându-ne să dea până la sfârşit izbândă marinarilor noştri, iar tricolorul românesc să fluture veşnic biruitor la catarg.

Trăiască marinarii români!

„Sentinela“

Crezul ostaşului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul ţării şi în veşnicia Neamului Românesc.

2. Port în suflet icoana României adevărate şi jur să-mi jertfesc vieaţa pentru hotarele ei.

3. Indeplinesc ordinele fără şovăire şi nu mă 'nfricoşează nici primejdia, nici trufia duşmanului.

4. Urăsc de moarte: minciuna, hoţia, trădarea, fiindcă ele înjosesc şi necinstesc pe ostaşi.

5. Iubesc camarazii; ei sunt ca şi mine chezăşia libertăţii ţării, ostaşi bravi în războiu şi lucrători harnici în uzine şi ogoare, în timp de pace.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

Marş
închinat Marinei Regale Române

Noi navigăm pe mări albastre,
Sub infinitul înstelat
Şi cele mai frumoase astre,
Ne-arată drumul ne 'ncetat;
Ne depărtăm mereu de maluri,
Cu dorul patriei în piept;
Călcăm pe lespezi vii de valuri,
Ţinând la cârmă drumul drept.

La posturi de plecare-acum,
Toate maşinile-s pe drum,
Ne-aşteaptă orizonturi noui!
Scăpaţi de griji şi de nevoi,
Eşim la larg,
Cu pavilionul la catarg.

Furtuna, tuturor ni-i dragă,
La luptă deci, s'o biruim,
Şi s' arătăm la lumea 'ntreagă,
Că noi învingem sau murim!
Unde-i primejdia mai mare,
Acolo marinarii sânt,
Căci numai furtunoasa mare,
Ne este viaţă sau mormânt!

La luptă deci, brav echipaj,
Cu vitejie şi curaj,
Ca marea, noi vom fi mai tari!
La posturi deci, bravi marinari!
Valuri se sparg,
In prova, borduri şi 'n catarg.

Războiul pentru noi e viaţa.
Cu moartea vrem ca să dăm piept;
Ne place să luptăm cu patru,
Torpila nemereşte drept;
Tunarii noştri au mania,
Să sfarme ţinta dintr'un foc;
Când mina-şi varsă 'n foc mânia,
Duşmanii spun că n'au noroc!

La luptă deci, brav echipaj,
Cu vitejie şi curaj,
Şi vom ieşi biruitori!
La posturi deci, bravi luptători!
Gloanţe se sparg,
In provă, borduri şi catarg.

Lt. c-dor **VERBICEANU MARIUS**

Cuvânt către marinari

Iubiţi Marinari,

Astăzi este 15 August, Sfânta Maria, patronul Marinei Militare şi patronul Marinei Comerciale, cele două marini ce reprezintă puterea noastră navală, zi de sfântă sărbătoare, intrată de mult în tradiţia noastră marinărească.

Altădată, în această zi, marinarii de toate clasele, activi şi de rezervă, îşi dădeau întâlnire la Constanţa, unde dimineaţa, printr'un Te-Deum la bordul Navei Amiral, îşi pomeneau morţii lor, se rugau şi mulţumeau Sfintei Fecioare Maria — Patronul lor — pentru ajutorul dat în întreprinderile şi călătoriile lor pe întinsele mări, şi-i implorau mila şi protecţia.

După masă, într'o atmosferă de pură camaraderie, asistau la serbările nautice; cei din rezervă, ca spectatori, cei activi ca actori.

Astăzi, Ţara Românească, sub conducerea Domnului General Antonescu, Conducătorul Statului Român, care a trezit vechile virtuţi ostăşeşti ale neamului nostru, întreprinde cruciada contra bolşevismului păgân, pentru întregirea graniţelor şi apărarea creştinătăţii.

Astăzi, Ţara noastră sângerează.

Nu ne este îngăduit deci, nouă, să ne gândim la serbări şi la bucurii.

Ţara cere astăzi marinarilor noştri să lupte împotriva flotei bolşevice, oprind navele lor de a pângări apele noastre naţionale. Navele noastre, cu echipajele la posturile de luptă scrutează orizontul, pentru a descoperi inamicul şi a-l ataca.

Ele nu au linişte nici odihnă.

Aici pe nave, unde spiritul de solidaritate înfrăţeşte pe marinari, dela şef la simplul matelot, Comandantul adună echipajul la pupă, să înalţe Sfintei Fecioare Maria, ruga fierbinte pentru victoria marinei noastre, pentru victoria neamului nostru. Aşa au făcut înaintaşii noştri, şi au isbutit.

Misiunea dată vouă de a interzice pătrunderea vaselor inamice în apele noastre sau bombardarea porturilor noastre, aţi îndeplinit-o cu acel spirit de sacrificiu, care naşte dintr'o instrucţie solidă, dintr'o puternică disciplină şi din acea conştiinţă, că vă serviţi Tronul, Ţara şi Neamul.

Lumea v'a urmărit în faptele voastre, va îndemnat cu gândul, v'a aprobat şi v'a admirat, de câte ori i-a fost adusă la cunoştinţă o reuşită.

Atât pe Mare cât şi pe Dunăre, aţi interzis unui inamic sălbatec şi mult superior, orice operaţie navală. O singură dată a apărut în faţa Constanţei o escadrilă bolşevică şi lecţia primită a avut darul să o facă să renunţe de a ne mai vizita. Cu acest prilej, crucişătorul uşor „Moscova" a fost scufundat, iar un altul avariat.

La Tulcea, sub un bombardament aerian îngrozitor, monitoarele noastre au avariat şi scufundat şalupele blindate bolşevice, ce circulau pe braţul Chilia.

Decanul marinarilor — D-l Amiral Eustaţiu — fost Comandant Inspector General al Marinei, printr'o scrisoare mi-a arătat admiraţia pentru faptele voastre şi v'a declarat demni urmaşi ai marinarilor dela 1877 şi 1916—1918. Să fim mândri de aşa frumoase aprecieri.

In aceste fapte de arme, atât de frumoase — marinarii germani — purtători ai unei înalte tradiţii marinăreşti, cot la cot cu marinarii noştri, au luat parte activă, conlucrând la operaţiuni atât pe coastă, cât şi pe apă.

Suflarea Românească i-a admirat încă de mult pe întinsul oceanelor, unde au făcut dovada curajului şi priceperii lor desăvârşite şi astăzi le aduce omagii pentru spiritul lor de sacrificiu.

Această camaraderie germano-română, născută din lupta comună contra comunismului, va fi o chezăşie pentru desvoltarea viitoare a raporturilor sufleteşti şi de cultură între cele două marine.

Astăzi, soarta neamului românesc se hotărăşte pe fronturile de luptă, ca şi în trecut.

După cum în ceasurile de grea cumpănă a Ţării, vrednicii şi credincioşii noştri Voevozi, înconjuraţi de obştea luptătorilor, a feţelor bisericeşti şi a mulţimii de rând, îşi înălţau glasurile către sfinţii proteguitori ai neamului şi către A-tot-puternicul, rugându-i să mântuiască glia strămoşească de încălcările vrăjmaşilor, tot astfel şi noi să ne îndreptăm astăzi inima şi gândul către Patroana noastră.

Pentru ocrotirea apelor noastre şi a celor ce navigă pe ele, marinarii noştri Te-au ales pe Tine, Fecioară Maria, proteguitoarea lor şi în sufletele lor fiecare ţi-a zidit un altar.

Către Tine, Sfântă Fecioară, ne plecăm genunchii, noi marinarii de pe întinsul apelor româneşti, dela Tine cerem, cu smerenie, să asculţi rugăciunile noastre, să binecuvintezi echipajele, navele şi roadele străduinţelor noastre.

Oţeleşte braţul şi suflul marinarului.

Flotelor noastre care luptă pe Dunăre şi Marea cea Neagră, dărueşte-le deplină izbândă asupra vrăjmaşilor, pentru întregirea patriei şi pentru veşnica vieţuire a neamului nostru.

Dă glorie nemuritoare Regelui nostru!

Trăiască M. S. Regele Mihai I!

Dă tărie Conducătorului oştirilor şi al Statului.

Trăiască General Antonescu, Conducătorul Statului!

Dă viaţă veşnică neamului şi Ţării Româneşti.

Trăiască România!

Amiral adjutant N. PAIŞ
Ministrul Marinei,

(Cuvântare rostită la Radio).

Marinari români în căutarea duşmanului

Daţi Patriei tot ce este mai bun în voi!
Fiindcă astăzi se toarce sub ochii voştri soarta de veacuri a lumii!
Un neam trăieşte şi se înalţă prin fapta de credinţă şi luptă prin sbuciumul şi munca fiecăruia din fiii lui.

General **ION ANTONESCU**

Rugăciunea marinarului

Fecioară Maria, maica îndurărilor, pavăza marinarilor, stăpâna vânturilor şi a valurilor, spre tine se îndreaptă inima şi ruga noastră!

Hărăzeşte isbândă Neamului Românesc şi revarsă harul tău asupra coroanei Măriei Sale Mihai I, Regele Românilor!

Ajută virtutea ostăşească a Conducătorului Statului să înfăptuiască reîntregirea hotarelor!

Pe noi, cei ce străjuim pe valuri întru apărarea pământului şi apelor strămoşeşti, ocroteşte-ne; iară pe căpeteniile noastre, navele noastre, sufletele noastre, apără-le de primejdii şi urgie!

Inflăcărează-ne vitejia şi cârmueşte-ne la luptă, ca'n vremuri voevodale, pentru propăşirea ţării şi gloria marinei noastre.

Ajută-ne să învingem, sau să murim la posturile de luptă, cu ochii ţintă spre flamura biruitoare!

Rugămu-ne îndurărilor,
Luceafărului mărilor,
Din valul ce ne bântuie,
Inalţă-ne, ne mântue,
Privirea-ţi adorată,
Asupră-ne coboară,
O, Maică prea curată
Şi pururea Fecioară Marie!

Dintre sute de catarge

Dintre sute de catarge
Care lasă malurile,
Câte oare le vor sparge
Vânturile, valurile?

Dintre paseri călătoare
Ce străbat pământurile,
Câte-o să le 'nnece oare,
Valurile, vânturile?

De-i goni fie norocul,
Fie idealurile,
Te urmează în tot locul
Vânturile, valurile!

Ne 'nţeles rămâne gândul
Ce-ţi străbate cânturile:
Sboară vecinic, îngânându-l
Valurile, vânturile!

MIHAIL EMINESCU

Ziua Marinei la Divizia de Dunăre

— Inchinare la mormintele Eroilor marinari căzuți în războiul sfânt —

15 August 1941. Pe malul portului acesta Dunărean, unde ne-am adunat pentru tradiționala prăznuire a zilei Marinei, soarele sfârtecă obrajii, în timp ce drapelele ridicate sărbătorește la *pupă*, fâlfâe sub adierea unui vânt ușor. Aceiași marinari dârzi și neînfricați, pe care i-am întâlnit sub focul răscolitor al proiectilelor inamice, în larg sau sub ploaia agitată a schijelor de bombe aviatice, care mânuiau cu aceeași îndemânare tunul monitoarelor, ca și lopețile unui caiac în amurg, au venit astăzi să îngenunche în fața camarazilor eroi ce-și dorm somnul uncernic sub crucile proaspete ale unui cimitir de uscat. Un scurt popas în iureșul acestui războiu: „bilanțul morților", al jertfelor, pe care marina nu le-a precupețit nici în războiul actual și pe care le-a adus cu generozitate pe altarul Desrobirii noastre. Mâine flăcăii noștri vor fi iarăși la posturile lor, din nou gata de luptă, din nou gata de jertfă și alte nume se vor adăuga, poate chiar numele lor, la marea listă a mucenicilor neamului.

Fețele acestea nu trădează nici când o urmă de trufie. Războiul împotriva asasinilor roșii e pentru fiecare din ei o datorie, e marea cinste de a se număra printre apărătorii Crucei aceleia sub semnul căreia s'au născut, pe care au sărutat-o din copilărie și căreia i s'au închinat cu smerenie. Crucea îi înlănțue astăzi matern în cimitirul sub care camarazii își dorm somnul de veci.

Camarazii germani

Pentru ziua asta, au coborît de pe nave și camarazii germani. In costumele lor albe s'au incadrat in bleu-marinul marinarilor noștri și pașii înfrățiți se îndreaptă acum spre locul de pomenire.

Marinarii germani care au luptat cot la cot pe apele Dunării noastre cu marinarii români, care au împărtășit cu noi aceleași bucurii și aceleași dureri, vin să se închine și ei pe mormintele acestor „unsere Kameraden", pe care i-au văzut luptându-se și murind la datorie. Florile pe care le aduc cu ei sunt mai mult de cât omagiul pentru un aliat căzut: sunt mărturiile vii ale nemărginitei lor dureri pentru acești camarazi, care puteau fi tot așa de bine și germani, după cum erau români.

Pomenirea Eroilor

In biserica tixită de marinari ca și de camarazi dela alte arme, veniți să aducă prinosul lor la această scurtă îngenunchiere, părintele căpitan Capinus oficiază serviciul divin.

Sunt prezenți d-nii: Contra-amiral Gheorghiu Al., comandantul diviziei de Dunăre; lt.-comandor Bujoreanu Florin, lt.-col. Dr. Vasiliu Nicolae; căpitani: Tăutu Marcel. Isbășescu Gh., Gomolescu, col. Pravilă D-tru, maior dr. Băluşel, lt.-colonel Cernătescu, căpitan Moșor, lt. Mircescu, Asp. Constantinescu etc.

Glasul preotului împletește marea cunună a rugăciunii: Numele așezate simetric pe pomelnic se sparg acum cu ecouri adânci în suflete. In biserica asta sunt, pentru o clipă doar, ochi care s'au împlinit cu lacrimi, buze care s'au crispat la auzul unui nume cunoscut, al unui camarad bun căzut cândva la datorie.

Dar frunțile se ridică demne. Și rugăciunea se scurge mai departe spre Dumnezeu: „și-i odihnește Doamne acolo în împărăția Ta, în locuri de unde a fost alungată suferința și unde este numai vieața veșnică!".

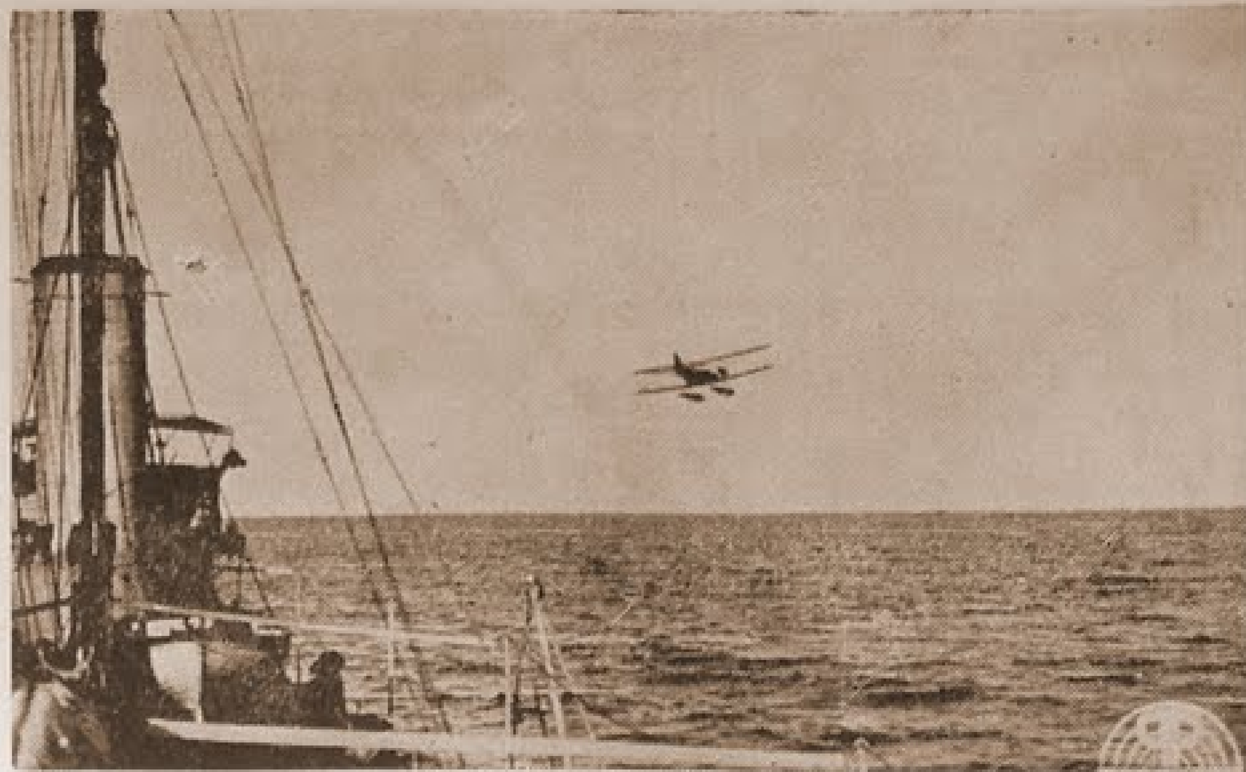
Pelerinaj la cimitir

Preotul, ofițerii și trupa se îndreaptă apoi spre cimitirul din deal, acolo unde eroii și-au înțelenit trupul în glia pe care au apărat-o. Crucile noi, deasupra cărora mâini grăbite au însemnat un nume de viteaz, străjuesc morminte pe care pământul mai păstrează umezeala adâncului. D-l contra-amiral Gheorghiu, ofițeri germani și români, presar flori pe morminte, în timp ce preotul ridică rugăciuni.

Un moment de reculegere: ofițerii și trupa dau onorul, ultimul onor Eroilor.

Cimitirul a rămas departe, în urmă, cu soarele dogoritor, vegheat de paznicul ce mângăie fiecare mormânt, cu grija lui părintească. Ziua Marinei s'a terminat în acest an, aci.

Sergent t. r. SAFTOIU N.

Avion și vas de războiu românesc, patrulând pe Marea Neagră

MARINARUL

Ca să-l cunoașteți perfect pe marinar, cunoaște-l la el acasă: pe apă!

Marinarul e cinstit și pur. Pentrucă vieața lui e pe apă, iar apa nu murdărește. Cunoașterea valorii trecătoarelor nimicnicii ale lumii, care le fac pământenilor fericirea, dar pe care le poate stinge, fără urmă, un talaz, îi redă și îi desvoltă marinarului acele inițiale însușiri umane: simplitatea și generozitatea, acel original simț al cuviinței și măsurii, acea primară seninătate, pe temeiul cărora își zidește el înțelepciunea de a nu-și goni anii vieții după podoabe și averi terestre și de a nu-și mistui existența în exclusivele satisfacerii materiale.

Averea lui încape toată într'o lădiță, iar nevoile lui omenești sunt puține.

Mari sunt însă: dragostea lui pentru Dumnezeu, pentru semeni, pentru patrie, al cărei stindard îl poartă icoană pe toate căile lumii, și sufletul său, deschis larg, tuturor ecourilor și tuturor frumuseților firii.

Dacă în luptă, pierde nava adversarului, marinarul caută să salveze întâiu pe vrășmașii naufragiați, pentrucă lupta lui e cinstită, numai cu ostașii înarmați și care pot să se apere.

Când însăși soarta casei lui plutitoare este primejduită, marinarul caută — cu sacrificiul ființei lui — să salveze întâi nava, care îi e patria, cu bogățiile și viețuitoarele ce le are în grijă, când e pace, cu armele și documentele patriei, când e războiu, — salvându-se pe sine, cel din urmă, — iar când nu se mai poate salva, murind demn și senin: drept în picioare și cu ochii la cer și la pavilion, salutând Patria și pe Dumnezeu.

Dela Cristofor Columb, Magellan și Marco Pollo până la Amundsen, Nobile și Byrd, marii binefăcători ai lumii, descoperitori de lumi, au fost marinari. Iar marile cuceriri marinărești și marile frumuseți ale creației, tot ei — dela grecul Homer până la Jack London, Kipling, francezul Loti și românul Jean Bart — tot ei, marinarii, le-au cântat neasemuit.

Vieața, justiția și morala marinarului, sunt limpezi și dure. Aspru și fățiș, el nu cunoaște moliciunea șiretlicurilor și capcana ascunzișurilor. Cugetul lui e just, iar munca și lupta lui sunt leale. Luptându-se cu toate elementele firii, marinarul îi cunoaște firii toate tainele, iar inima lui, înțelegând toate graiurile vieții, marinarul e la el acasă pe toate apele lumii.

Cetățean al globului, el e permanentul și cel mai devotat soldat al păcii. Dar când, unele pofte nefirești vor să apese vieața pământurilor, la a căror înflorire el a muncit și vor să oprească mersul liber pe ape, pe apele lui și ale oamenilor, mersul vieții și al muncii binefăcătoare omenirii, — marinarul se ridică, iceberg de energie și se luptă. Se luptă aprig. Atunci, ca și apele lui care nu cunosc limita, dârzenia lui nu cunoaște margini și tot ce a creat el și a născocit omenirea, spre folosința și apărarea omului, folosește el ca să răpună pe asupritor.

Toate științele — dela astronomie și chimie până la mecanici și oceanografie — le pune în slujba lui și toate armele dela infanterie și artilerie până la tancuri și aviație — le suie la bordul navei lui, — și se luptă.

Soldat al păcii, marinarul devine atunci un atlet al războiului. El se luptă cu vrăjmașul, oriunde s'ar afla acela: pe apă, sub apă, pe țărm sau în văzduh, și niciodată nu dă înapoi: învinge sau cade.

S.

Prețuirea camarazilor germani

Ostași români, ostași germani,
De aproape două luni luptați împotriva aceluiași dușman, alături unii de alții, viteji și credincioși camarazi de arme. Buna prietenie și legătura sufletelor ne unesc strâns pe noi românii și pe voi, soldații Marelui Reich. Era firesc să fie astfel, căci ne-am înțeles deplin pe linia de foc, fiind mânați și unii și alții de aceeași dârzenie, de aceeași dragoste de țară, de același simț al dreptății, de același respect ostășesc pentru conducătorii și comandanții noștri.

Nu e pe lume încercare mai mare care să topească inimile, să strângă prietenia și să pecetluiască pentru totdeauna tovărășia dintre oameni, ca războiul. Și războiul acesta, pe care cu fală îl ducem alături de viteaza și glorioasa armată germană, ne-a îngăduit să punem iarăși stăpânire pe ținuturile Basarabiei și Bucovinei, care ne-au fost smulse acum un an cu silnicie cumplită și ticăloasă viclenie. Totodată, acest războiu ne-a dat putință să câștigăm inima de frate a camaradului german.

După cum l-ați văzut în lupte, soldatul german e mândru, aprig în încleștare, viteaz în fața dușmanului, fără odihnă până la victorie. Om al datoriei, soldatul german se uită pe sine și se dăruește cu totul Patriei și luptei ce-l duce totdeauna la isbândă, pentrucă el crede și simte că e mai bine să-și jertfească chiar viața, decât să-și vadă patria îngenunchiată, iar neamul să îndure ani lungi și grei de zile negre.

Aflați, ostași români, că neamul acesta german, strălucit în războiu, e tot atât de strălucit și în pace. Harnic, stăruitor, cinstit, muncitor, și-a întocmit o țară ca o floare dela un capăt la celălalt al ei. Orașele lor sunt impunătoare și frumoase, iar minunata lor orânduire te pune pe gânduri și-ți umple inima de admirație: înțelegi că ele se datoresc vredniciei neamului german și te simți mai sporit și mai tare prin prietenia ce te leagă de acesta.

Și voi, ostași români, munciți și luptați cu aceeași sârguință și cu același zel pentru scumpa voastră țară, înzestrată cu minunate podoabe dăruite de Dumnezeu. Uniți cu bunii și mândrii camarazi germani prin muncă, luptă, ideal și dreptate, luăm pildă dela marile lor victorii pe câmpul de bătaie și dela prețioasele lor înfăptuiri din timp de pace și ne străduim să fim la înălțimea prieteniei lor și să ne arătăm vrednici de camaraderia cu care cinstesc patria și neamul nostru.

Slt. rez. ION MARIN SADOVEANU

Scrisoare către ostași

Voi ați plecat, chemați de amintire,
Spre Nistru care străjuește țara.
V'ați limpezit, ca un izvor, din jale,
Ca să spălați rușinea și ocara...
Erau maramele pe holde 'ntinse
Și borangicul se trecea din soare
Culca pe Prut rochii de umbre salcea
Și pe coline se 'nșirau covoare.
Indemn străbun creștea dela Lipinți,
Striga dela Chilia Petru Rareș,
Se destrăma plâns greu din mânăstiri,
Când rostul desrobirii drumul are-și.
Trimise Prutul veste la Hotin
Să liniștească 'n țintirim hatmanii
Apele se bucurau în murmur,
C'or să primească 'n sânul lor dușmanii.
Voi ați trecut, pe drumuri de demult
Să semănați, ca 'n veacuri, biruința.
'Naintea voastră iadul tremura,
In urma voastră înflorea credința...
Ca mâne drumul sfânt îl veți schimba
Spre zarea care 'nchee-a zării undă
Ca sfărâmând hotare nefirești,
Să faceți România iar rotundă...
Și 'nvredniciți de bunul Dumnezeu
In visurile care se 'mplinesc,
Să 'ntindeți țării steagul curcubeu,
Din Tisa până 'n Bugul Românesc...

Cpt. rez. D. IOV

Delfinul este gata să lovească avioanele bolșevice

Crucișetorul sovietic „Moscova" zace scufundat în apele Constanței

Aburii dimineții de sfârșit de Iunie pluteau deasupra Mării, ca un borangic fără sfârșit. Distrugătoarele patrulaseră toată noapte, în vederea coastei, în neîntreruptă legătură cu posturile de ascultare submarină dela uscat. Niciun fel de navă inamică nu se apropiase în acest răstimp de apele noastre. Liniște deplină, ca într'o catedrală marină. E ora patru și trei minute. Cartul întâiu tocmai se schimbase și trecuse consemnele ordonate cartului următor: atenție, supravegherea Mării și a văzduhului, gata de luptă!

Cele două distrugătoare: „Regina Maria" și „Mărăști", micșorează viteza. Peste câteva clipe avea să răsară soarele, mătur ând scamele norilor de ceață de pe Mare, și limpezind orizontul până departe.

Dintr'odată, de sus, din creștetul catargului navei-comandant, metalice și grăbit, năvălesc prin portavoce, la postul de comandă, cuvintele gabierului:

— Nave inamice la cinci carturi în prova tribord, în relevment prova 76 grade!

—Se văd două distrugătoare conducătoare de flotilă, tip „Moscova" ! completează în continuare ofițerul de gabie.

Perechile de ochi care scotociseră, fără odihnă, zarea nelămurită până atunci, recheamă cu înfrigurare binoclurile în ajutor.

— Timonier, ia drum adevărat zece grade!

— Drum adevărat zece grade! repetă timonierul, după ce într'o svâcnitură cârma distrugătorului se așezase pe făgașul real al drumului ordonat de Comandant.

Distrugătorul vine la tribord, punând capul spre larg, adică îndreptându-se spre navele inamice, invizibile cu ochii liberi.

— Telemetrist, distanța!

— 22.000 de metri!

Din gabie, spânzurată spre vârful catargului ca un cuib de rândunele, printre sarturi și straiuri, se vedeau lămurit, cu binoclul, catargele și punțile de comandă a două distrugătoare inamice. Acestea se vedeau acum și din reduta postului central de comandă artileriei. Intr'o clipă, comanda tirului central era gata de funcționare, cu elementele puse, așteptând numai poziția cea mai favorabilă de tragere și distanța cea mai eficace. Turbinele vuiau năprasnic, distrugătoarele își încordau provele spre inamic, iar echipajul își luase posturile de luptă. Secundele se îndoiau sub greutatea obuzelor ce manevrau în țevile tunurilor; zăboveau în drum, ca să privească forța adunată în torpilele gata de lansare și să adune hotărîrea dârză din ochii ofițerilor și ai întregului echipaj. Undeva, sub bolta de cristal fumuriu a cerului, moartea încremenise în așteptare.

In dimineața aceea, cazinoul din Constanța se îmbrăcase în ceața gri a depărtării și nu se gândea nicio clipă să fluture, noilor veniți, semnul de prietenie și bună venire! Proectate pe coasta înaltă și variată, distrugătoarele noastre nici nu fuseseră încă observate de navele dușmane. Acestea se apropiau de uscat, în linie de șir, fără niciun fel de teamă. „Moscova" era în cap, navă comandant al grupului. De altfel, cum se apropiaseră de apele dincolo de care trebuiau să se afle în negură Constanța, un semn rău îi înștiințase că nu le va merge bine. Și anume, paravanul de pescuit mine, din prova crucișătorului „Harcov", se avariase. Lau ridicat dela apă, iar pavilionul de navă de comandant a fost schimbat pe „Moscova" și aceasta era acum în capul formației.

Bolșevicii se apropiau. Mici sclipiri de lumină fulguiau pe bordurile lor. Erau flăcările tunurilor lor, intrate în acțiune. Obuzele lor treceau, mugind, mai departe, spre uscat, ascuns acesta încă de negura dimineții. Intre timp, deasupra Constanței sosiseră și avioanele bolșevice; cu ajutorul lor, inamicul încerca să-și reguleze tirul. Dar focul viu al artileriei antiaeriene, avioanele noastre ieșite întru întâmpinare, împiedecau avioanele bolșevice să recunoască obiectivele și să le semnaleze navelor. De aceea, tirul navelor sovietice era șovăitor, cu așteptări lungi între salve.

Distrugătorul nostru navă-comandant a înălțat la vergă semnalul magic:

— Inamicul în vedere!

Pavilioanele apoi s'au ridicat din nou, chemând de astădată prietenii:

— La posturile de luptă!

Pe punte, ceasul arăta ora 4 și cincisprezece minute. In clipa aceea, trompetele de lumină ale soarelui au suflat putrnic peste negura dimineții. Orizontul era limpede.

— Incepeți focul! ordonă prin semnale nava-comandant. Distrugătoarele noastre încep tragerea exact la ora patru și șaisprezece minute, la depărtare de 15.000 metri de inamic.

„Moscova" și „Harcov" luaseră acum drumul Sud, Sud-Est, adică un drum aproape paralel cu coasta, spre a o putea bombarda mai bine. Hidroavioane inamice le făceau siguranța în aer, iar în larg, departe, spre prova și spre pupa, se ascundeau alte patru nave inamice: două crucișătoare și două distrugătoare, descoperite și alungate de hidroavioanele noastre.

Drumurile navelor noastre și ale celor inamice în vedere fiind paralele, și unele și altele trăgeau acum vijelios, cu toate tunurile din bord.

— Lungi!

— Scurte!

Inamicul era încadrat!.

— Lovit!

Catargul din pupa „Moscovei" căzuse, retezat de un obuz.

Dar manevra distrugătoarelor noastre mai avea și alt scop. Descoperind în cele din urmă navele noastre și în năzuința lor de a le distruge, navele sovietice nu băgaseră de seamă că intră prea adânc în apele românești. Nu bănuiau, oare, că sunt câmpuri de mine? Se încredeau, poate, numai în virtuțile paravanului dela „Moscova" pus să mături minele? Nu-și mai aduceau dar, aminte că celalt paravan, dela „Harcov", fusese avariat tocmai de o mină? Nu credeau că minele sunt semănate de noi până departe în larg? Nu se temeau de bateriile de coastă? Peste puține minute, loviturile acestor baterii țineau de altfel cadența tirului de pe distrugătoare, urmărind de aproape navele inamice.

Distrugătoarele inamice, văzându-se încadrate, dau drumul la perdele de fum, încercând să se ascundă. Distrugătorul „Regina Maria" încetează tragerea. Navigând foarte aproape de coastă, ținta inamică îi dispare deodată, din pricina depărtării (18.000 m.) și a perdelei de fum.

Distrugătorul „Mărăști" vedea încă ținta, adică numai coșurile și catargele.

Vine la drum adevărat 40°, tocmai în încordarea de a nu lăsa pe inamic să se strecoare sub fundalul de fum. „Moscova" trage câteva salve asupra lui, dar tirul era prea lung.

Intre timp, salvele noastre loviseră și a doua navă inamică, în pupa, unde și izbucnește lumina unei explozii...

— I-am vârît în barajele de mine! rosti comandantul, după ce, controlând distanțele, relevmentele și direcțiile, cercetase cu atenție harta barajelor de mine.

— Vor să fugă acum! E prea târziu!

Ora 4^h22^m!... Prin spărturile perdelei de fum, abia se vede cum navele inamice întorc de odată la babord, punând capul spre larg.

— Continuați tragerea asupra primei nave!

O lumină orbitoare, o clădăraie de fum, răzbat de odată de sub apă, în mijlocul primului distrugător inamic, în dreptul coșului dinspre pupa, în bordul opus celui din care se trăgea, adică în babord.

E ora $4^h,26^m$. O bubuitură urmează, cu sgomot și trosnituri puternice.

— Explozie pe „Moscova" !

— „Moscova" a sărit în aer!

Și dintr'odată, „Moscova" fu văzută despicânduse în două bucăți. Partea dinspre prova, întoarsă prin tribord, cu capetele sucite unul în locul celuilalt, dă o bandă și începe să se scufunde cu ruptura înainte. Pupa se scufundă și ea. Totul a durat 3—4 minute, adică o veșnicie pe apă. Puțini marinari sovietici, de pe punte și dela mașini, au timpul să-și asvârle hainele de pe ei și să se arunce în apă. Una din bărci este lăsată la apă. Câțiva colaci de salvare sunt svârliți peste bord. Atrași irezistibil de anaforul răsărit odată cu scufundarea celor două bucăți de navă, marinarii sovietici au fost împinși în sorb; unii au mai putut ieși la suprafață; dar aici, deși valurile se domoliseră, pe o largă arie în jurul dezastrului, izvora, bolborosind, păcură fierbinte, din fosta „Moscova", frigând ochii și pielea de pe corpul naufragiaților...

După izgonirea inamicului, vedetele torpiloare și hidroavioanele noastre au cules din valuri și din păcură pe cei 60 marinari sovietici salvați, în frunte cu comandantul lor.

Iar „Harcov", odată cu explozia de pe „Moscova", a dispărut zig-zagând spre larg, urmărit de tirul distrugătoarelor și al bateriilor de coastă.

Invățământ

Știm acum că distrugătoarele inamice plecaseră în seara zilei de 25 Iunie din Sevastopol, navigând toată noaptea cu 25 noduri pe oră. Misiunea lor? Să bombardeze, prin surprindere, Constanța, gara, portul, rezervoarele de petrol, navele de războiu, descoperind și atacând tot deodată bateriile de coastă, pe care le bănuiau așezate undeva gata să le oprească atacul.

Apărarea apelor și a coastelor noastre, misiunea încredințată în primul rând flotei, a fost îndeplinită cu succes, prin acțiunea de foc a distrugătoarelor.

Distrugătoarele au descoperit pe inamic la timp, încă din suborizont, și au dat alarma, nefiind descoperite de inamic decât mult mai târziu. Distrugătoarele au reușit, în foarte scurt timp, să ajungă la distanța de tir cea mai favorabilă, au încadrat pe inamic, obligându-l să-și întrerupă tirul, să se întoarcă, să se retragă precipitat, deși în larg îl așteptau alte forțe navale și de aviație, gata să intervină. Distrugătoarele au lovit, prin lovituri directe, navele inamice, iar prin manevră iscusită au reușit să atragă inamicul în barajele de mine, pricinuindu-i pierderi grave.

Acesta este raportul distrugătoarelor noastre, la întoarcerea lor în bază, în dimineața unei zile de sfârșit de Iunie. Acum, unele din trofeele pescuite din apa mării, după salvarea bolșevicilor naufragiați, pot fi văzute de aproape, în vitrina organizată în acest scop la una din marele librării din Capitală.

Iar declarațiile scrise ale prizonierilor se adunaseră grămadă una peste alta, și în toate se vorbea de tirul precis al navelor și artileriei noastre de coastă, și de mina care a desăvârșit opera artileriei.

Lt. E. V. din marină

ORDIN DE ZI

Nr. 24 din 13 August 1941

Având în vedere raportul Nr. 2.234 din 8 August 1941 al Regiunii 3-a Aeriană, prin care se arată că în noaptea de 12—13 Iulie a. c. apele râului Vedea revărsându-se și ocupând aproape o treime din suprafața orașului Roșiori de Vede, Comandorul aviator Stănculescu Ivan, Comandantul Școalei de Subofițeri Naviganți, dându-și seama de proporțiile dezastrului, a dat alarma la ora 1 noaptea în școala de sub comanda sa și a ordonat ca întregul personal, elevi și trupă, să fie adus imediat în oraș pentru evacuarea populației, totodată punând la dispoziție toate mașinile ce le avea.

Prin bravura și curajul cu care au lucrat elevii și trupa, sărind în apă cu riscuri mari, au salvat pe toți dela înec, fără să fie vreo victimă omenească și au salvat din gospodării ceea ce a fost posibil.

Pentru spiritul de sacrificiu și de abnegație de care cu toții au dat dovadă în îndeplinirea datoriei, pentru elanul cu care au dat ajutor celor năpăstuiți, cât și pentru fapta lor curat creștinească, de a ajuta pe cei în pericol,

Ordon:

Citarea prin Ordin de Zi pe Aeronautică a Școalei de Subofițeri Naviganți.

Prezentul Ordin de Zi va fi adus la cunoștința tuturor Comandamentelor și Unităților de Aeronautică.

Subsecretar de Stat pe lângă M. A. N. pentru Aer,

General de Escadră aviator GH. JIENESCU

Cruci alăturate

Armatele aliate germano-române înaintează pe tot frontul. Pretutindeni ele sdrobesc pe bolşevici. Tiranii din Moscova îşi pregătesc bagajele s'o rupă la fugă spre munţii Urali şi peste Ural, în ţara gheţurilor eterne ale Siberiei, unde până deunăzi trimeteau în surghiun, în cumplită mizerie şi la moarte, pe fraţii români robiţi de nebunia roşie.

Pe frontul nostru, Bucovina a fost descătuşată, iar Basarabia e pe cale să fie smulsă cu totul din ghiarele comunismului semănător de nelegiuiri şi dezastre.

E meritul nostru, bravi ostaşi germani şi români! E rezultatul strădaniilor luptei şi jertfelor noastre! E rezultatul devotamentului de care daţi mereu dovadă faţă de patriile voastre înfrăţite, faţă de conducătorii noştri strânşi în camaraderească unire, faţă de întreaga omenire, crunt ameninţată de urgia bolşevică şi scăpată de această urgie prin strădania, prin lupta, prin jertfele voastre. Mai ales prin jertfele voastre de vieţi tinere, care se oferă danie neprecupeţită pentru salvarea neamului şi binele omenirii!

Vă văd cum alergaţi voiniceşte pe câmpul de bătaie; vă văd cum atacaţi cu maşinile şi piepturile voastre întăriturile duşmanilor; vă văd cum frângeţi hoardele barbare şi cum le împrăştiaţi, le fugăriţi, le nimiciţi. Vă văd, ostaşi aliaţi germani şi români, cum înfrăţiţi, îngenunchiaţi pe brazda românească, mistuindu-vă în această brazdă, pe care o apăraţi cu elanul vostru şi o îngrăşaţi cu sângele vostru.

Da, camarazi germani şi români, voi numai sunteţi acum nişte ostaşi care luptaţi împreună, pentrucă aşa poruncesc interesele popoarelor şi statelor voastre. Sunteţi biruitorii înfrăţiţi prin moarte, încleştaţi în aceeaşi îmbrăţişare a morţii, prin care dăruiţi viaţa neamurilor voastre şi întregii omeniri.

Voi, ostaşi aliaţi germano-români, sunteţi bobul de grâu pus în brazdă, ca dintr'ânsul să răsară viaţă nouă, viaţă proaspătă, viaţă bună înălţată în lumină, spre cerul lui Dumnezeu. Pentru aceasta însă, bobul de grâu trebue să se facă una cu brazda roditoare, aşa precum una vă faceţi voi cu brazda românească.

Astfel, dragi camarazi germani, voi sfinţiţi cu jertfa voastră de sânge alianţa care pentru noi, Românii, a însemnat cea mai puternică dovadă că marele vostru Reich nu vrea pieirea popoarelor, ci existenţa şi întărirea lor, în pace, libertate şi propăşire. Crucile alăturate pe acelaşi câmp al datoriei şi onoarei înseamnă desăvârşita sigilare a nemuritoarei noastre prietenii.

Serg. t. r. VALERIU GRECU

Torpila e arma puternică cu care marinarii păzesc apele mării noastre

Cum a fost incendiat un observator sovietic de doi viteji marinari români

De aci, de pe monitorul nostru aflat pe poziţie, ca şi de pe malul sur al Dunării româneşti, sunt observate în fiecare seară semnalele luminoase ale bolşevicilor. Făşiile de lumină ale reflectoarelor lor dibuesc pe malul nostru.

„Fi-re-ar ai dracului de cioloveci, le-om veni noi de hac! exclamă crâncen de indignare unul din oamenii de pe punte.

— Las'că n'au să mai aprindă mult artificii'', completează singur un altul.

O MISIUNE GREA

Aspirantul C., unul din observatorii noştri înaintaţi primeşte ordin pentru curăţirea poziţiei de cel mai insistent dintre observatoarele ruşilor.

Odată misiunea primită, aspirantul C. işi alege oamenii. Operaţia e însă foarte grea. Trebue numai doi soldaţi şi se oferă peste treizeci. Fiecare vrea să fie acolo.

— Măcar un ciolovec să prind, Domnule aspirant, măcar unul!

In sfârşit, pentru ca să nu-şi întristeze oamenii, aspirantul C. îi lasă să hotărască între dânşii prin tragere la sorţi.

Au ieşit doi feciori, voinici, deprinşi cu situaţiile critice şi ageri în mişcări spre tristeţea celor care trebuiau să rămână la posturi. Li se explică situaţia şi însărcinarea pe care au s'o ducă la bun sfârşit.

— Incă odată băieţi, multă atenţie şi Dumnezeu să vă ajute, le strigă, din urmă, ofiţerul, celor plecaţi.

Barca se depărtează, încet, pe apele negre ale Dunării, se strecoară printre stuh şi sălcii şi dispare cu ultima lovitură de lopată, ce despică drum greu printre hăţişuri.

S'or mai înapoia oare flăcăii aceştia acum doldora de fericire?

FOC PESTE APE

— Ard ca şoarecii!

— E cerul roşu la observatorul lor, spune marinarul din postul de veghe al pupei.

— Acolo, în fund, văpăi imense urcă din ape şi se profilează departe, pe malul vecin.

Arde desigur observatorul bolşevic. Am scăpat aşa dar de unul. Câteva împuşcături pun capăt bucuriei subite isbucnită aci. Inimile se strâng o clipă...

Raportul aspirantului C. e scurt:

— Observatorul din punctul X incendiat. Oamenii nu s'au înapoiat încă.

PE PĂMÂNT BASARABEAN

Caporalul Balaur Florea şi soldatul Davidescu dintr'o unitate de marină, plecaţi în misiune pe teritoriul basarabean, înaintează curajoşi printre sălcii şi hăţişuri. Dunărea e greu de trecut în acest punct, mai ales că supravegherea inamică e foarte vigilentă. In sfârşit, au ajuns la celalalt mal. Câteva foşnituri şi oamenii se ascund în barcă. Un rusnac se depărtează cu puşca, prinsă alene în bandonieră. Flăcăii noştri ţin armele strânse în mână şi înaintează pe lângă copaci spre observatorul rus care se profilează ca un uriaş pe cerul quasi luminat, cam un kilometru depărtare de locul unde şi-au lăsat barca. Se apropie încet, încet cu multă atenţie. In sfârşit, iată-i ajunşi...

In interiorul casei în care e instalat observatorul, e o lumină slabă de opaiţ. Bidoane de benzină, un aparat de radio, sticle cu „vodcă'' aruncată la întâmplare pe duşumea. Nici urmă de fiinţă omenească.

O scurtă înţelegere din ochi. Unul din soldaţii români pătrunde înăuntru, în timp ce cellălalt rămâne de veghe. Cercetează interiorul, sertarele. Sunt descoperite câteva adnotări şi un plan, muniţii şi arme.

Voinicii noştri încarcă tot ce pot lua, stropesc cu benzină observatorul, îi dau foc şi dispar în noaptea pământului basarabean.

între timp, flăcările alarmează pe bolşevicii dela observator, care se aflau prin apropiere. Ei deschid focul la întâmplare.

INAPOI

Soarele a urcat de mult către amiază. Observatorul dela pupă anunţă:

— O barcă în larg!

Binoclul îndepărtat descoperă în locul indicat, o barcă plină, în care se văd doi oameni.

— Se întorc! Se întorc! exclamă ofiţerul entuziasmat.

Barca se apropie şi din ea coboară curagioşii noştri ostaşi, îmbrăţişaţi de camarazii lor. Comandantul le strânge voiniceşte mâna.

După incendierea observatorului bolşevic, neînfricaţii marinari, au făcut o mică incursiune pe teritoriul ocupat de inamic. Au luat informaţii preţioase pe care le împărtăşesc acum comandantului. N'au uitat însă să aducă totodată în barca lor, atât cât a putut ţine şi muniţiile aflate la observatorul inamic.

Curajul soldatului român este şi în actualul războiu, la aceeaşi înălţime de totdeauna. Zilnic asemenea incursiuni sunt efectuate de neînfricaţii noştri flăcăi în liniile înaintate ale inamicului.

Marinarii care fac de veghe aci, sunt dârzi şi ştiu că dreptatea, marea dreptate a neamului nostru va invinge până la sfârşit.

Sergent t. r. SĂFTOIU N.

Acte de bravură ale unei baterii grele române

Artileria română, în special artileria grea motorizată, şi-a câştigat o reputaţie strălucită în cursul acestui războiu, în special datorită tirului său exact. Rezultatele sale au fost recunoscute în egală măsură de către prieteni şi duşmani. Când îşi alege artileria română un obiectiv de tragere, poţi fi sigur că va fi nimicit.

Ne aflam la filmatul unei baterii grele române în plină activitate. Cu acest prilej ne-am putut da seama de tirul ei exact. Am fost salutaţi cu câteva lovituri ale Ruşilor care ne reperaseră poziţiile. Comandantul român, un căpitan prietenos şi blând, precizase obiectivul tragerii şi am putut să urmărim cu binoclul întreaga desfăşurare a luptei. Este, desigur, foarte interesant să urmăreşti apropierea şi explozia granatelor inamice, însă, este destul de desagreabil când aceste explozii se întâmplă în imediata ta apropiere. Căpitanul român a fost în complet acord cu noi. Bateria rusească se afla ascunsă într'o curte a şcolii primare, la o distanţă de aproximativ 14 km. S'au dat câteva comenzi. apoi s'a auzit:

— Foc!

Prima lovitură pornită. Aşteptam rezultatele cu nerăbdare, privind cu binoclul. Iată, că în mijlocul curţii şcolii primare a explodat bomba cu măestrie. Peste câteva secunde a pornit o întreagă salvă. Rezultatul: patru explozii în curte şi întreaga baterie rusească era distrusă.

Căpitanul ne povesteşte, apoi, că era a opta baterie rusească redusă la tăcere în acea zi numai cu ajutorul a 4 tunuri. Când l-am felicitat pentru succesul său, a răspuns cu toată modestia:

— Omul are câteodată noroc!

WILFRIED E. OTT
Reporter de războiu

FIŢI GATA

Fiţi gata! daţi rugina zăzaniei de-oparte
Şi armele dreptăţii le ungeţi şi'ncercaţi;
Fiţi gata! sufleteşte, împărtăşiţi de moarte
La cei rămaşi „dincolo'' fiţi gata să plecaţi.

Noi ne-am trezit aicea, cu soarele de foc
Cu murmurul de ape şi freamătul pădurii;
De zeci de veacuri, codrul sub verdele-i cojoc
Ne-a ascuţit de piatră oţelele securii.

Noi n'am venit de-aiurea ca pleava aduşi de vânt
Din stepele uscate, cu ochii după pradă,
De mii de ani „Ardealul'' ni-e leagăn şi mormânt
Inconjurat de piscuri, cu frunţi ca de zăpadă.

Fiţi gata! din morminte strămoşii ne privesc,
Cu mâinile'ncleştate pe arc şi buzdugan;
Ardealului de-apururi etern şi Românesc,
Să-i aşezaţi pe frunte, cununa lui Traian!!...

MIHAIL S. THEODORESCU

Refacerea unui pod distrus de hoardele bolşevice

În misiune cu hidroavionul la bolşevici

Sublocotenentul Petrescu Franklin, găsindu-se într'un cerc de camarazi marinari, a început încet, cu glas modest, şi cu timiditatea caracteristică eroilor, să-şi depene povestirea câtorva din misiunile ce executase.

— „Era în ziua de 13 Iulie; bolşevicii începuseră să-şi transporte trupe şi materiale din Sudul Basarabiei pe braţul Chilia spre Odessa. Misiunea noastră era să supraveghem şi să fotografiem orice mişcare a inamicului, raportând imediat Comandamentului. Intr'un târziu, zărim la gura Oceacovului două monitoare, un remorcher şi două şlepuri ruseşti; imediat coborîm la 200 metri şi ardem fotografiile respective, — bolşevicii ne primesc cu foc viu.

„Noi derobăm spre Nord şi când ne aflam cam la 3.000 m înălţime, un proectil explodează în imediata noastră apropiere. Mai multe schije loviseră planurile, făcând o gaură respectabilă unuia din ele, mai ales staţia T. F. F. se stricase. Rezervorul de uleiu atins, făcea pierdere, iar cel de benzină, din fericire, fusese găurit deasupra nivelului. In situaţia asta, care era destul de gravă, ne îndreptăm spre Sulina, la mică înălţime, unde amerizăm. Ajunşi aci, anunţăm prin radio pe camarazii germani, care în timp foarte scurt dela contactul nostru cu bolşevicii, au dat la fund cu Stukas-urile lor convoiul de barbafte roşii.

Intre timp noi, cu ajutorul caporalului Vasile Marin din Sulina, ne-am făcut o reparaţie sumară avionului şi decolând cu bine am ajuns la bază.

După trei zile plecăm într'o nouă recunoaştere spre Gurile Dunării şi insula Şerpilor. Se semnalase un baraj nou de mine ce ar fi fost puse de bolşevici. Intr'adevăr, din înălţime se zăreau pe o întindere foarte mare, nişte curioase pete albicioase, care păreau să fie mine.

Ne intriga forma ce se prezenta întocmai unor butoiaşe de benzină. Nedumeriţi şi curioşi în acelaşi timp, coborîm până la 50—60 metri de suprafaţa mării şi spre satisfacţia noastră, vedem că presupusele mine, nu erau altceva decât o colonie de meduze.

Tocmai voiam să amerizăm pentru a pescui una şi a o aduce camarazilor noştri la bază, când deodată auzim o serie de 4 bombe lansate în Insula Şerpilor. Luăm imediat înălţime, şi cu toate focurile ne repezim asupra avionului rusesc, care turbura liniştea păsărilor şi a şerpilor din insulă.

Tragem noi, trăgeau şi ei, după 7 minute de luptă, mitraliera noastră are un defect. Pilotul nostru văzând situaţia, începe să-şi ambaleze motorul din ce în ce mai puternic, spre a se arunca cu avion cu tot asupra bolşevicului.

Dar Dumnezeu a fost şi de data aceasta cu noi, cu câteva zeci de secunde înainte de gestul suprem al pilotului nostru. Mecanciul Georgescu îşi pune mitraliera în funcţiune şi tot Dumnezeu vrea ca focurile noastre să ţintească bine în comunistul care, lovit, încearcă s'o şteargă la fugă. Din cauza mitralierei, care din nou se defectează, renunţăm să-l mai urmărim.

Mai târziu am aflat dela marinarii din insulă că avionul rusesc a căzut în mare, făcând explozie. La amerizare am putut număra în corpul aparatului nostru 27 găuri de proectile.

In ambele misiuni, echipajul aparatului nostru a fost alcătuit din locotenentul Popteanu şi adjutant Ciurescu, pilot sublt. Petrescu F.; observatori, maiştrii Tirţirică şi Georgescu, mecanici; telegrafist maistrul Forfotă. Legătura sufletească a echipajului, grija ce o aveam pentru aparat, dar dragostea, mai ales pentru Ţară, Neam, Rege şi Conducător, ne-au călăuzit întotdeauna cu credinţa în Dumnezeu spre victorie şi nădăjduim ca şi de acum înainte să obţinem aceleaşi rezultate".

CRISTIAN TEODORESCU

Deşi rănit, gata de luptă

După un atac furtunos, Ruşii au fost aruncaţi peste un râu din Ucraina şi urmăriţi pas cu pas, mai mulţi kilometri, de către un regiment român de infanterie. Ploaase două zile şi două nopţi fără întrerupere şi înaintarea nu se putea face decât pe şosea, înaintarea în lanţ de trăgători pe câmpuri ar fi fost o imposibilitate. La un moment dat, 4 soldaţi români răniţi, care se târau cu greutate la lazaret, au fost întâmpinaţi cu focuri de mitralieră şi de puşcă dintr'un tufiş. Dintre aceşti 4 răniţi, numai unul singur putea să mai întrebuinţeze braţul drept, ceilalţi ţineau puşca în mâna stângă. Deoarece nu era nimeni care ar fi putut să-i ajute într'un mod sau altul, cu toată slăbiciunea lor izvorîtă din pierderea sângelui şi din marşurile de urmărire împotriva Ruşilor, au pornit singuri la atac împotriva inamicului ascuns în tufiş. Nici n'au parcurs jumătate din drum, când s'au trezit că focurile de mitralieră ale Ruşilor au încetat. Din tufiş au ieşit 12 soldaţi roşii cu mâinile ridicate. Au fost repede desarmaţi de cele 2 mitraliere şi de alte arme automate, continuându-şi drumul spre lazaret.

Când au ajuns acolo, la o distanţă de 3 kilometri, surpriza sanitarilor a fost imensă, când au constatat din ce se compune straniul convoi.

Peste o jumătate de oră am vorbit cu unul dintre răniţi, care mi-a povestit toată întâmplarea. Imi făcea impresia că n'ar mai fi putut face un pas înainte. Pe faţa sa flutura un zâmbet:

„Işi făcuse datoria şi nimic mai mult!"

W. O.

Fapte de arme

— *Plut. maj. Crăciun D-tru,* deşi comanda trenul regimentar al unui escadron, în prima zi de războiu a executat trei incursiuni, trecând înot Prutul şi a adus informaţii precise asupra inamicului.

— *Serg. Major T. R. Pavel Marcel,* a comandat pe Prut un post de supraveghere, unde cu curaj a stat neclintit sub ploaia de proiectile şi focul de arme automate. Aceiaşi misiune a avut-o pe Nistru — la Verejeni. A informat precis unitatea şi faţă de măsurile luate nu a putut fi capturat de bolşevici, care trecuseră Nistrul la Volcineţ. In ziua de 12 Iulie 1941, inamicul executând o incursiune la Verejani, pe când era schimbat de Regimentul 7 Roşiori, deşi primise ordin să se ducă la regiment cunoscând terenul, s'a repezit şi a tăiat retragerea inamicului, cooperând cu Reg. 7 Roşiori şi a reuşit să nimicească pe inamic.

— *Sergent T. R. Gazi Mihai,* ctg. 1933, a comandat pe Prut şi Nistru numai posturi de supraveghere. Cu curaj a reuşit să procure informaţiuni preţioase unităţii sale. Ploaia de proiectile şi focul de arme automate nu l-au clintit din postul său.

— La fel şi *Serg. T. R. Popescu Aurelian,* ctg. 1935.

— *Serg. Goglincă D-tru,* ctg. 1934 a trecut Prutul pe podul dela Rădăuţi, în prima zi de războiu, cu grupa ce păzea capul podului, spre a permite echipei de pioneri să taie legăturile de la explozibilul pus de bolşevici la pod. Operaţiunea a reuşit, cauzând inamicului grave pierderi. Deşi rănit nu a voit să fie evacuat, cerând să fie tratat la regiment.

— *Serg. Ghebac Gh.,* ctg. 1939, *Cap. Pomârlă Gh.,* ctg. 1939 şi *Cap. Păvăloaei Gh.,* ctg. 1939, sub ploaie de proiectile şi foc de arme automate, au reuşit să menţie legăturile telefonice, permiţând astfel exercitarea comandamentului în perioadele cele mai critice.

— *Serg. Ojoc Sava,* ctg. 1933. Pe Prut a comandat un post de supraveghere, unde cu curaj a stat neclintit sub ploaia de proiectile şi focul de arme automate. Pe Nistru a primit aceeaşi misiune şi a informat unitatea precis, iar faţă de măsurile luate nu a putut fi capturat de bolşevicii care trecuseră podul la Volcineţ.

— *Cap. Hriţcu Mihai,* ctg. 1937, *Frt. Bobu Nichifor,* ctg. 1939, *Frt. Miroţoi,* ctg. 1941, *Sold. Dociu C-tin,* ctg. 1932, *Sold. Cuciură Vasile,* ctg. 1941, *Sold. Iancu Eugen,* ctg. 1940, şi *Sold. Lavric Ioan,* ctg. 1933, în satul Parcovo, primind focuri dintr'un beciu, s'au strecurat cu curaj, au neutralizat pe bolşevici, făcând un prizonier.

— *Cap. Dimitriu Aurel,* ctg. 1940, *Cap. Amorăriţei St.,* ctg. 1938, *Cap. Mihai Ioan,* ctg. 1935, *Cap. Ursu Mihai,* ctg. 1937 şi *Frt. Rozbivi Petru,* ctg. 1939, au participat cu curaj la toate incursiunile executate pe Prut, trecând chiar înot Prutul. Au adus informaţii preţioase.

— *Cap. Relinşchi Aurel,* ctg. 1939, a primit misiunea să nu părăsească centrala telefonică dela Rădăuţi, pentru a asigura legătura cu întreg sectorul. Cu tot focul intens a menţinut legătura telefonică între detaşamente şi regiment, stând neclintit la postul său.

— *Cap. Bosânceanu Gh.,* ctg. 1934, în calitate de agent de transmisiune, la Rădăuţi, printr'un bombardament puternic de artilerie, s'a oferit să transmită un ordin urgent la Escadronul 3. Pe drum a reparat şi firul telefonic pe care l'a observat că a fost distrus.

— *Cap. Bucevschi Dragoş,* ctg. 1937 şi *Cap. Negriuc M.,* ctg. 1939, sub bombardament puternic au menţinut legăturile telefonice, permiţând exercitarea comandamentului între Rădăuţi-Feloasa şi Regiment.

— *Sold. Manoliu D-tru,* ctg. 1939 şi *Sold. Hodoroabă Ioan,* ctg. 1933, au trecut Prutul pe podul dela Rădăuţi în prima zi de războiu, împreună cu grupa ce păzea capul podului, pentru a permite echipei de pionieri să taie legăturile dela explozibilul pus de bolşevici la pod.

— *Sold. Berjan D-tru,* ctg. 1939, făcând parte dintr'o grupă încercuită de circa 50 sovietici, deschizând foc a reuşit să scape şi să anunţe unitatea, aşa că s'au putut lua măsuri din timp, limitându-se acţiunea recunoaşterii sovietice.

— *Sold. Chiroiu C-tin,* ctg. 1933, fiind primit în satul Parcovo, cu focuri dintr'un beciu, a reuşit împreună cu echipa sa să neutralizeze pe inamic.

— In ziua de 26 Iulie 1941, Batal. 3 V. M. înainta pentru a pune stăpânire pe satul Tibulevca. In faţa satului au fost opriţi de un foc puternic de artilerie şi infanterie inamice. Artileria noastră nu era încă în măsură să ne sprijine. Pe la orele 18 după o pregătire puternică de artilerie, inamicul porneşte un puternic atac, cu care de luptă din pădurea în faţa căreia se cramponase Batal. 3 V. M. Furia ostaşilor noştri a fost mare. Nu s'au înspăimântat de aceşti monştri, care împrăştiau foc fără nicio socoteală.

Plutonul 3 Mitr. Sublt. Bulinaru Pompiliu, era cu mitralierele în bătae şi le trimitea gloanţe perforante. Un monstru de oţel se îndrepta către mitraliera la care trăgea sergentul Toader Nicolae. Acesta a stat brav şi neclintit, continuând să tragă până când a fost omorît, iar mitraliera lui distrusă, de carul de luptă. La altă mitralieră caporalul Duicu Nicolae a fost rănit cu mâna pe trăgaci. Alţi câţiva ostaşi au fost răniţi la locurile lor. Incăodată ostaşii companiei de mitralieră au dovedit că ştiu să-şi facă datoria cu prisosinţă, înfruntând brav pe inamic.

Tot atât de bravi ostaşii din cealaltă companie au asaltat care cu sticle de benzină, dându-le foc, iar alţi s'au suit pe ele omorând servanţii în car. In felul acesta din cele opt care inamice care au atacat batalionul nostru, doar două au mai putut scăpa fugind înapoi.

— Grupa de aruncătoare Brandt 81,4 de sub comanda Lt. Ionescu V., în dorinţa de a veni cât mai cu folos în sprijinul camarazilor a împins grupa până în linia I-a.

Artileria inamică i-a reperat şi i-a încadrat cu foc puternic. Bravi şi neclintiţi au continuat să le trimeată răvaşe ucigătoare. O salvă inamică a căzut în mijlocul lor, omorând pe serg. T. R. Gheorghe I., la postul de observaţie, lângă telemetru, pe serg. Buzea Constantin lângă piesa pe care o comanda, iar alţi nouă camarazi răniţi la posturile lor.

Bravi şi neclintiţi sub bombardamentul artileriei, ca şi sub focul ucigător al monştrilor de oţel, ostaşii noştri au stat la datorie, având un singur gând, să ducă cât mai adânc în inima Rusiei flacăra creştinismului.

Ofiţeri, subofiţeri şi soldaţi, aveţi în sufletele voastre flacăra sacră a veşniciei.

Ţineţi în mâna voastră destinele Patriei.

Sunteţi tinereţea şi speranţa ei.

Numai neamurile, care brăzdează cu destinul lor Istoria şi înroşesc cu sângele lor viaţa, sunt acelea care ştiu să-şi dureze din credinţă temple şi din jertfe eroi.

General ION ANTONESCU

Ciocanul, secerea şi steaua

Secerea, odată — foarte 'ncovoiată —
La ciocan se duse, ştirbă aproape toată.
— Dragul meu tovarăş, scoasă sunt din minţi,
Nu mai am măsele, nu mai am nici dinţi.
Ordin am să rumeg: paiu de grâu, rogoz...
Şi să strâng bucate bune la Colhoz.
Am muncit într'una, crede, nu mai pot,
Şi de-atâta muncă m'am tocit de tot.
Hai de mă ascute. Haide, zău! Ce stai?
Lama mi-o întinde, fă-mă ca să tai.
I-a răspuns ciocanul:
— Tu de jos te scoală.
Treci prin foc o leacă, sai pe nicovală
Că te bat îndată şi te subţiez.
Fac acest serviciu, dar nu garantez,
Că tăind la paie, dinţii n'o să-ţi cadă.
Iată eu, săracul, de-abia stau în coadă.
Mi-am turtit o buză, dar deloc nu plâng,
Că dacă m'aş plânge, aş fi prea nătâng.
Sar bucăţi din mine, dar nu zic nimic.
Aşa se trăieşte în Raiul bolşevic.
Lasă, mai aşteaptă. Vremuri bune vin.
Să avem nădejde 'n Dumnezeu-Stalin.
Când vorbeau acestea, steaua bolşevică,
Căzu lângă dânşii, tremurând de frică.
Potcă e tovarăşi! Ghioaga românească
Acum trece Nistrul, ca să ne turtească.
—Ha, ha, ha! — le râse stuful de răchiţi —
Făceaţi pe grozavii şi acum fugiţi.
Fugi secere ştirbă, ciocan fără coadă!
Siberia toată vrea ca să vă vadă.
V'a făcut acolo un mormânt „la rece".
De mai staţi, Românul până'n Iad vă trece.
Fugi stea bolşevică, şchioapă, dacă poţi!
Cine, dracu-ţi dete colţuri fără soţi?
Fugiau bolşevicii, se duceau cu zorul.
Fâlfâia în urmă, mândru, Tricolorul.

Sublt. C. MARINESCU-STOICENI

Cântece cătăneşti

Bate vântu'n trei fereşti
Da tu mândră ce sădeşti?
— Magheran şi flori domneşti
Şi foaie de tulipană
Să fac la bădiţa peană
C-am auzit că-i cătană,
Cătană la Orăştie,
Tot cu pinteni la călcâie,
Când păşeşte, zuruieşte
Şi tot la mine gândeşte.

Pentru puşca cu argint
Te lăsa-i, mândro, plângând.
De va fi pace 'n ţară,
Eu acas'oi veni iară.
Da de-o fi vreo răutate,
M-oiu lipi lângă cetate
Şi ţi-oi scrie, mândro, carte.
Nu-ţi voiu scrie cu cerneală,
Că de-aceia-i multă'n ţară,
Ţi-oi scri-o cu lăcrămele,
Că de-acelea's puţintele.

(Populară).

Epistoliile soldatului Neaţă

Putineiu Jud. Teleorman.

Neaţă al nostru Drag şi viteaz
Află despre mine şi Neţişor că sântem sănătoşi Tun şi
că dă nar fi dorul şi grija pă care ţi le purtăm nici că neam
păsa că e război. Daia ieri fusei la biserică şi am dat
un acatist sâţi ajute Dumnezeu Ţie şi camarazilor Tăi
săi terminaţi mai repede cu liftele alea care cică să mănâncă între
Ei mai rău dăcât Ţiganiiiii dă pân Africa, cică nau
Biserică şi Dumnezeul lor e ciocanu
Barosu săi lovească la Mir săi dă nu le mai place
şi secera săi agate în Ea cantrun cuer după ce ia
jupuit. Da Matale Neaţă ştii mai bine dăcât mine că fuseşi
chiar acolo la faţa locului şi Văzusi Scorpiile
chiar cu ochiiii Matale ăia Negriii şi Frumoşiii
Miai mai scris drăguţule mai acu o săptămână să vând
la oraş la Turnu şi să împrumut şi Io Ţara scroafa
nici o grijă în privinţa asta. Când primii epistolia dăla Tine
o şi vândusem şi toţi baniiii iam subscris la Imprumutu
Reîntregiriii. Că ar fi fost zău păcat să nu dăm şi
noi ce putem când Voi acolo pe front
ne faceţi cu braţele şi pieptuirile Voastre din Nou
Ţara Mare şi [redacted] Fericită. Da Noi în sat au subscris
Tati Niţă Crăciun şia desgropat baniii din grădină
a lu Ţânţaru şia vândut un mânz dun an, a lu Gligore
Matei a scos zestrea fetiiii dela Bangă
Aşa că vezi Tu dragă Neaţă că şi noi ăştia Dupa aicea
fuserăm la Inaltime.
Până când oi veni în concedi te sărută lung (10 kilometrii)
Mariţica şi Neţişor

Cântec din Banat

Câte ţări în lung şi 'n lat,
Nu-i ca fata din Bănat.
Când e zi de sărbătoare,
Ea se gată ca o floare,
Că din plete până 'n brâu
Toată-i numai spic de grâu
Şi se 'ncinge la mijloc
Cu brâu roşu ca de foc.
Din obraji îi pică sânge
Când o vezi, inima 'ţi frânge.
Când te vede necăjit
Şi la faţă 'ngălbenit
Gura ei odată-ţi zice:
Vino 'n coace măi voinice.

L. COSTIN

Păţaniile soldatului Neaţă

de Neagu Rădulescu

— Ia uite ce scrie în ziar! Domn' general al nostru ne roagă să împrumutăm ţara ca să o facem fericită şi să-i vindecăm rănile lăsate de bolşevici...

— Ce te faci Neaţă? Tocmai tu să nu fii prezent la datorie? Mariţica o fi vândut scroafa şi o fi împrumutat ţara că aşa i-am scris, dar tu să nu dai nimic? nu se poate....

— Am găsit. Să mă grăbesc spre dormitor. Heeei! ce n'aşi fi dat să fiu eu primul care a subscris!

— Am nişte poli care mucegăesc sub saltea în ciorapi. Vream să-i cumpăr cu ei Mariţichi o broboadă. Da las, că mai multă nevoie are ţara de ei, decât Mariţica de broboadă!

Faptele săptămânii

DIN ŢARĂ

D-L GENERAL ANTONESCU a trimis următoarea telegramă răspuns d-lui general Iacobici, ministrul Armatei:

Mulţumesc călduros ostaşilor Armatei de Uscat şi Aerului şi Marinei, pentru felicitările transmise prin D-voastră, cu ocazia înaltelor distincţiuni cu care Maiestatea Sa Regele şi Fuehrerul Marelui Reich German aliat, au cinstit, prin persoana mea, virtuozitătile militare şi loialitatea statornică a Neamului Românesc.

General Antonescu

PENTRU marile merite în timpul luptelor contra bolşevicilor în Basarabia, Bucovina şi Ucraina, d-nii generali Petre Dumitrescu, Racoviţă şi Avramescu, au fost decoraţi cu „Crucea de Fier" clasa I-a de către Fuehrerul Adolf Hitler.

ÎN MAREA SA dragoste pentru ostaşii care au luptat pentru reîntregirea Ţării, Maiestatea Sa Regina Mamă Elena, caută să aline, cu cuvinte de îmbărbătare, suferinţele răniţilor pe care îi vizitează aproape în fiecare săptămână. Astfel săptămâna trecută a fost la Târgovişte, unde a stat de vorbă cu răniţii din cele patru spitale şi cărora le-a împărţit apoi diferite daruri. Populaţia oraşului care a venit să vadă pe Suverană, i-a făcut mari manifestaţii de dragoste.

De asemenea a vizitat şi răniţii dela spitalele din Ploieşti.

PRINTR'UN comunicat se arată că, pe viitor salariile ce au dreptul să le primească mobilizaţii, vor fi plătite direct familiilor lor de patroni.

PRIMA comandă de maşini agricole din Germania a sosit aproape în întregime. Se caută a se aduce un alt număr de maşini, care să fie întrebuinţate pentru muncile de toamnă.

PREŞEDINŢIA Consiliului de Miniştri comunică următoarele:

Deoarece au venit mai multe plângeri, prin care se arată că familiile mobilizaţilor dela sate nu primesc ajutorul regulat, pe viitor se va face un control aspru, iar cei puşi să împartă ajutorul vor fi pedepsiţi fără cruţare şi vor pierde toate drepturile în cazul că se vor atinge sau vor întârzia plata banilor daţi de Ţară.

DIRECŢIUNEA generală a Poştelor face cunoscut că s'au redeschis toate oficiile poştale din satele şi oraşele din Basarabia şi Bucovina de Nord, astfel, că de acum înainte se pot trimite cărţi poştale şi scrisori în orice localitate din aceste regiuni.

NUMAI la Preşedinţia Consiliului de Miniştri s'au adunat din donaţii pentru Armată suma de peste 16 milioane lei, din care vor fi ajutate familiile ostaşilor care au murit apărându-şi Ţara.

FRONTUL ROMÂNESC LA 18 AUGUST 1941

LEGENDA: Frontul la 22 Iunie 1941; 18 August

DE PESTE HOTARE

ANGLIA şi Rusia au trimis fiecare câte o scrisoare Turciei, prin care-i fac cunoscut că-i vor da ajutor în cazul când Turcia va fi atacată de vreo forţă europeană. Turcia a refuzat acest ajutor promis.

UN căpitan francez care locuia în Madrid (Spania) a fost răpit în mijlocul oraşului de doi agenţi ai serviciului secret englez.

MAREŞALUL Petain a ţinut, săptămâna trecută, o cuvântare la radio în care spune că Franţa a rupt definitiv orice legătură cu iudeo-comunismul şi că poporul francez va lucra pentru noua Europă naţionalistă.

STATELE Unite ar dori să ocupe insulele Azore, care sunt sub stăpânirea Portugaliei. Portugalia însă a trimis trupe în ultimul timp care să întărească garnizoanele de acolo.

DUPĂ 20 de ani de stăpânire bolşevică, în care timp locuitorii din Ucraina nu au putut să se ducă la biserică, s'a sfinţit în satul Tatarovca, de preoţi militari români, biserica de acolo şi s'au făcut slujbe religioase, tot odată botezându-se 50 de copii.

Scrisorile unui ostaş

In scrisorile ostaşilor ghicim de multe ori suflete de viteji. Iată două scrisori ale serg. A. Enăşoiu, una scrisă comandantului şi alta soţiei sale. Deşi rănit, acest vrednic luptător deabea aşteaptă să revie pe front:

Domnule Sublocotenent,

A fost cea mai mare zi de fericire din viaţa mea, atunci când am tras la sorţ şi a fost aşa cum am dorit-o eu; plus aprecierea dv. Dar fericirea mi s'a transformat în destin, ca să nu fiu lângă dv. să-mi fac datoria de ostaş român până la ultima picătură din vieaţă, aşa cum m'am legat prin jurământ „Regelui şi Ţării". Astăzi sunt bine, am părăsit spitalul şi vom fi iarăşi împreună, luându-mi în primire, ce mi-a fost mai drag, Obuzierul I, care timp de aproape doi ani mi-a fost preocuparea mea.

Vă rog din suflet, interveniţi locului în drept să fiu adus cât mai repede în baterie.

Vă doresc din inimă succes la luptă, izbândă şi la mai mare.

Supus la ordine.

Sergent A. ENĂŞOIU

Dragă Fani,

Cred căci ai primit o c. p., pe care ţi-am trimis-o, acuma câtva timp, prin care ţi-am scris căci am fost rănit; dar astăzi după 21 zile de suferinţă, cu ajutorul lui Dumnezeu şi îngrijirile ce mi s'au dat, m'am făcut bine.

Dacă mi se va aproba cerinţele mele, să fiu iarăşi lângă camarazii mei, îţi voiu trimite ştiri din Rusia. Aceasta este ţinta mea şi aşa ştim noi ostaşii să ne facem datoria până la ultima suflare; iar dacă nu, ne vom vedea curând, Fani, tu nu te descuraja, căci fericirea ta va fi şi va fi mare pe pământ; iar dacă soarta mea va fi mai cruntă, nu uita trecutul şi priveşte cu ochii mari cum va veni viitorul şi fericire tuturor Românilor.

Vă doresc multă sănătate la toţi, iar pe tine te doresc mult.

A. ENĂŞOIU

Evenimente din războiu

Frontul antibolşevic din răsărit. Luptele de urmărire din sudul Ucrainei, în cursul cărora formaţiuni germane, române şi italiene, într'o exemplară frăţie de arme, au izbândit fapte deosebite de luptă, au avut ca rezultat ocuparea întregei regiuni situată la vest de Nipru.

In portul Nicolaev au căzut în mâinile germane următoarele vase de războiu aflate în şantier: un vas de linie de 35.000 tone, un crucişetor de 10.000 tone, 4 contratorpiloare şi două submarine. In plus, o canonieră a fost scufundată, o alta a fost grav avariată, iar un doc plutitor încărcat cu locomobile a fost capturat.

In sectorul Odesa, unde trupele sovietice au organizat câteva capete de pod, operaţiuni sunt în curs.

In urma atacurilor viguroase date de trupele române împotriva oraşului Odesa şi a capetelor de pod, forţele sovietice, care mai opun rezistenţă, au suferit pierderi mari, pe când cele retrase din zona operaţiilor, încearcă să se îmbarce pe vasele de transport din port. Operaţiunea îmbarcării trupelor sovietice şi a materialului numeroaselor formaţiuni militare, cu toate că este protejată de câteva vase de răsboiu, întâmpină greutăţi din cauza atacurilor în valuri ale aviaţiei de bombardament germane.

In cursul zilei de 18 August, în urma unui puternic atac al aviaţiei germane, în portul Odesa, trei unităţi din flota sovietică a Mării Negre, între care se găseşte şi un crucişător de cl. I, precum şi nouă vase de transportat trupe, au fost grav avariate şi deci scoase din serviciu.

Incercările bolşevicilor de a trece Bugul şi Niprul pentru a se sustrage manevrelor de învăluire şi de străpungere ale germanilor, au avut drept rezultat nimicirea sau scoaterea din serviciu a numeroase vase fluviale şi bacuri.

Ultimele ştiri vestesc ocuparea portului Cherson, la sud, iar la nord căderea oraşelor: Novgorod, Kingisopp şi Narva.

Şi bătăliile din sectorul Kiev şi Korosten au provocat armatei sovietice pierderi grave. Dela 8 August, au fost capturaţi aici 17.750 prizonieri, 142 care blindate, 123 tunuri, un tren blindat şi un important material de războiu de tot felul.

Sublocotenentul de infanterie sovietic Semion Alexievici Solstorosov, care a fost făcut prizonier în regiunea Kirovo, a declarat că sunt regimente sovietice care nu numără mai mult de 200 soldaţi împreună cu trenul de luptă.

Compania sa era compusă din 50 oameni.

Pe celelalte fronturi. Noaptea trecută, puternice formaţiuni ale aviaţiei germane au atacat cu succes centrul de construcţii navale englez dela Sunderland. Alte avioane de luptă au bombardat diferite aerodromuri situate pe insula britanică.

In Africa de Nord, avioane de bombardament în picaj germane şi italiene au atacat instalaţiile din portul Tobruk. Lovituri în plin au fost înregistrate la depozite de materiale şi pe cheiurile de descărcare. Un vapor inamic a fost grav avariat.

Noaptea trecută, avioane engleze de luptă au aruncat bombe în diferite puncte din vestul Germaniei. Au fost câteva victime din rândurile populaţiei civile. Pagube militare nu se semnalează. Vânătorii de noapte, germani, aviaţia de luptă şi artileria antiaeriană au doborât 12 avioane engleze de bombardament.

Avioane sovietice izolate care au încercat o incursiune în Germania de Nord-Est, au fost silite să se înapoieze din drum.

In Atlantic. Avioane de luptă cu rază mare de acţiune au scufundat două vapoare de comerţ cu o deplasare totală de 20.000 tone, care navigau într'un convoi bine apărat.

C. 41.795. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALA, BUCUREŞTI